

Q. F. F.

LIBERALIA ANNIVERSARIA,

Civitas à Libertate nomen adepta,
ab obsidione gravissimâ olim liberata, in honorem
Liberatoris Ter Opt. Max. cras, Deo dante, minùs
solemnitèr, propediem tamen solemnissimè
celebrabit.

Eadem celebrabit & Schola.

Sistet enim,
quod Vestrà pace fiat,

O VENERANDA FREIBERGÆ
NUMINA ET LUMINA,

O COLENDI

MUSARUM FAUTORES ET CULTORFS,

sistet inquam,
cras finitis lacris,
quanquam privatos intra parietes, nonnullos
ex ordine discientium, qui de præcipuis Freibergæ
fatis pauca commemorent.

Adeste igitur,
eosque

Quâ alios consuevistis humanitate & benevolentia,
audite ;
idque

ad preces demissas

Israëlis Beyeri, Con-Rectoris.

Freibergæ, typis Kuhfussianis

Salve ^{*}incl^{*}yta Freiberga! ^{*}
 Salve alma Mater!
 Salve dulcissima Patria!
 Quidni enim Te Matrem
 quidni Patriam appellem,
 quem tanta benignitate in filium adoptasti
 docuisti, ornasti, & tot annos largiter aluisti?
 Salvete Reipublicæ Ecclesiasticæ, Politicæ, Metallicæ
 Lumina & Columna!
 Salvete Nobiles genere, nec ignobiles virtute!
 Salvete, qui à studiis quibuscunqve sceneramini lumen!
 Salvete Cives, inquilini, hospites!
 Uno verbo:
 Salvete summi, medioximi, imi!
 Instat, Deo volente,
 &, quod perpetuò gaudeant omnes boni, feliciter instat
Dies XVII, Februarii,
 Dies liberatione à Svecorum obfisione insignis,
 Latitiæ quotannis repetitus Testis,
 Dignus profectò, cujus memoriam omnes
 Freibergæ Favitores, Incolæ & Advenæ quàm solennissimè recolant,
 Plausibus, jubilis, gratulationibus excipiant,
 Instant Liberalia,
 non Libero Patri Baccho;
 sed Liberatori DEO,
 Patri celesti sacra,
 Instant Elevationis,
 nec tamen Eleutherio Jovi dicata,
 nec qualia Plautinus ille basilicè agitabat, quum herus peregrè esset:
 Sed qualia celebrare decet divinitus liberatos,
 in perpetuam paternæ liberationis memoriam.
 Novem enim supra quinquaginta effluxerunt anni,
 ex quo Torstensohnus premebat urbem, non opprimebat;
 è septentrionibus oriens, frigori adversus,
 ideoque ne mediâ quidem brumâ à fortissimis ausibus deterritus.
 Amicus aliquando;
 Sed eo ferocior postea inimicus.
 Defensor antea Libertatis Saxon. acerrimus,
 Gloriosissimo suo Rege dignissimus;
 sed quantum deinde mutatus ab illo!
 Is salutabat Freibergam tantâ voce,
 ut mœnia ac ædificia concuterentur ac ruerent:
 sed resalutabatur tamen ita,
 ut salutationis postea eum poeniteret.
 Nimirum victor tot urbium non ignobilium exercitus,
 de solâ Freibergâ triumphare non potest,
 Inviclum hæctenus vincit Freibergæ
 Pietas, Concordia, Fortitudo.
 Navis tot superatis procellis ac tempestatibus,
 ad scopulos Liberi Montis illisa naufragium facit;
 Per bimestre temporis spacium summis viribus frustra tentabat urbis
 seu deditionem, seu expugnationem,
 cui vel biduum impendere nimium initio duxisset.
 Sangvinem civium & urbis prædam sitiebat Torstensohnus:
 Sed quo cupidius inhiat, eo minus potitur;
 Tantalo factus similis, qui
 quærit aquas in aquis, & poma fugacia captat,
 mento summam aquam attingens, siti ferè enectus.

Animi

Animi militum jam erant in civium
patinis, cistis, cellis ;
animis jam occidione cædebant oppidanos ;
diripiebant, epulabantur, luxuriabantur,
sed somnia hæc erant vigilantium.
Usque adeo cogitationes mortalium non sunt cogitationes Dei !
Quod si mens non læva fuisset,
pro lævo omine habuissent
flammantes in aëre globos,
audita insolita tonitrua,
delapsam cœlitus sanguinis pluviam,
Sed quid ?

Fallor ? an hæc exprobratio in auribus sitibundi hostis resonuit:
Satia te Sangvine, quem sitisti, & cujus insatiabilis fuisti,
Contra verò Catastrophen hujus fabulæ
urbi lætissimam portendebat iris,
sub initium obsidionis ab oppidanis in nubibus conspecta,
certissimum præsentis divinæ gratiæ signum.
Non deerat hostibus virtus ;
Adferebant secum,

quod de Romanis olim Flaminius affirmabat,
non majorum suorum antiquam & obsoletam tamam ;
Sed virentem recentibus virtutis experimentis florem.
Qvo factum est, ut nulla in humanis præfidiis spes esset relicta,
mœnibus dejectis, fossâ reliquo solo æqvata,
Laboraret profectò Annalium fides,
nisi à fide dignis scriptoribus, hæc essent consignata,
& oculati testes omni fide majores,
quanquam pauci admodum, superstites essent.

Hinc eo magis mirandum est mirum hostium ingenium :
Cum urbs undiqve esset clausa,
ingredi cupiunt ;
jam cum aditus hinc inde patet,
intrare recusant.

Nimirum cum extrema machinantur,
ecce Deus ex machinâ !

Quis enim adeo mente captus sit, ut hæc humanis adscribat viribus ?

Sursum corda ! sursum oculos !

Deus, Deus fuit,
qui obsidentibus ademit animum,
obsessis addidit.

Deus fuit, qui assultus represit,
pressos opprimi non passus ;

Deus fuit, qui re infectâ decedere hostes coëgit.

Huic ergo soli gloria,
huic immortales debentur gratiæ.

Huic obstrinxerunt Liberati non se tantum,
sed & feros nepotes.

Huic grates persolverunt non ipsi tantum ;

Sed &, ut posteri quotannis persolverent, serio voluerunt.

Horum Liberaliorum jucundissimam Freibergæ
cras, Deo dante, recolet memoriam.

Hostias privatos intra parietes meditabitur laudum,
quas ad instantem Domino peculiariter destinatam
diem publicè accendet.

Sed quid obstat, quo minus & Scholæ
præteritorum benefactorum memoriam repetat ?
Quid impedit, quo minus & nos præteriti doloris,
nullâ perfuncti molestiâ, jucundè recordemur :

Lætos

2/4 174
Laetos verò exitus & majoribus & nobis gratulemur. ?

Patere igitur ò s'vavissima Mater,
ut filia tua schola tuum gaudeat gaudium;
quippe cui tristes etiam casus tuos intuenti
vel ipsa misericordia est jucunda.

Non succensebunt fortasse piissimi beatorum Patrum Manes,
si à filiis supersticibus eorum tristitia pariter
ac læta enumerabuntur fata.

Cur enim succenseant,
qui iusserunt hanc memoriam,
ne vetustate aliquando obliteretur,
quotannis renovare. ?

Renovabunt itaque eam cum aliis in Scholâ
novelli quidam, non oratores,
sed oratoriæ studiosi.

Hi nonnulla dicent,
non quod commodè dicere sciant;
sed ut dicendo dicere discant.

Repetent illi simul hac occasione
Freibergæ nascentis incunabula,
pubescentis per uberrimum metallorum
proventum incrementum,

adultæ virorum eruditorum feracissimam messem,
tentatæ pietatem in Deum pariter ac Principes,
irritatæ denique fortissimam animum,
& si quæ sunt aliæ genuinæ laudis prærogativæ.

Quod si penitius quis nosse cupiat
& Declamatores,
& declamationum argumenta,
benevolentiam & sibi & reliquis conciliaturus,
quantum expediat,

Urbis in qua degimus, & fata & gesta
subinde relegere, paucis ostendet,
CHRISTIAN Gottlieb Dietrich/
Dresdens. Mifn.

Reliqui obumbrabunt potius, quàm depingent
FREIBERGAM,

1. Parvis initiis enatam,
JOH. SAM. Kluge / Freiberg. Mifn.
2. Metallorum semper. feracem, Carmine vernaculo,
JOH. CHRISTIAN. Müller / Fr. M.
3. Virorum Eruditorum proventu claram,
CHRISTIAN. Friedrich. Hasper / Marieberg. M.
4. Pietatis in Deum studiosam,
Gottfried Berthold / Conradsdorpenf. Mifn.
5. Fidelitatis in Principes suos tenacem,
CHRISTIAN. Ehrenfried Holzmüller / Oederan. Mifn.
6. Variis modis afflictam,
JOHANN. ANDREAS Trömer / Dresd. M.
7. Fortitudinis laude conspicuam,
JOH. CHRISTOPH. Sülße / Freib. Mifn.
8. Ex variis denique ærumnis feliciter liberatam,
Gottlob. Friedrich Graff / Freib. Mifn.

Qui simul pro benevolâ auscultatione gratias decentes aget.

Hos audire ne pigeat,
placituros nullâ re magis,
quàm gratâ omnibus brevitate.
Dat. Freiberg. d. 16. Febr. A. O. R.

M DCCII.

* * *

Y 6
171

Q. F. F.

LIBERALIA VERSARIA,

bertate nomen adepta,
slimâ olim liberata, in honorem
Opt. Max. cras, Deo dante, minùs
propediem tamen solemnissimè
celebrabit.

celebrabit & Schola.
Siftet enim,
vod Vestrâ pace fiat,

ANDA FREIBERGÆ
NA ET LUMINA,
O COLENDI
AUTORES ET CULTORES,

siftet inquam,
cras finitis lacris,
os intra parietes, nonnullos
tium, qui de præcipuis Freibergæ
paucâ commemorent.

Adeste igitur,
eosque
istis humanitate & benevolentia,
audite ;
idque

ad preces demissas
yeri, Con-Rectoris.

Freibergæ, typis Kuhfufianis

